

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 marca 2017 roku powodowie P. C. – syndyk masy upadłości W. P. (1) w (...) syndyk masy upadłości A. G. (1) w upadłości likwidacyjnej wnieśli o zasądzenie od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. odpowiednio kwoty po 40.462,50 złotych na rzecz każdego z powodów wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat szczegółowo wskazanych w pozwie i o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, iż dochodzone roszczenie wynika z zawartej pomiędzy poprzednim syndykiem A. G. (1) i W. P. (1) jako wydzierżawiającymi a pozwaną spółką, jako dzierżawcą umowy dzierżawy.

Przedmiot umowy dzierżawy stanowiły nieruchomości położone pod adresem (...) gmina P. stanowiące działki numer (...). W umowie pozwany zobowiązał się do ponoszenia wszelkich kosztów związanych z eksploatacją przedmiotu dzierżawy – w tym obciążeń z tytułu podatku od nieruchomości.

Pozwana dokonywała opłat z tytułu czynszu dzierżawnego, nie uiszczała jednakże podatków od nieruchomości, do których zapłaty zobowiązała się w umowie.

(pozew k. 3 – 8)

W dniu 29 marca 2017 roku Sąd Okręgowy w Ł. (...) wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz k. 51)

W dniu 27 kwietnia 2017 roku pozwana spółka wniosła sprzeciw od wydanego przez sąd nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana zakwestionowała posiadanie przez powodów legitymacji procesowej czynnej do wystąpienia z niniejszym powództwem powołując się na okoliczność, iż jedna z umów dzierżawy nie została zawarta przez powodów, lecz przez syndyka masy upadłości P.P.H.U (...) spółki jawnej odrębnej od współników, w imieniu których na gruncie przedmiotowej sprawy występują syndycy.

Ponadto pozwany podniósł, iż syndyk działający w imieniu upadłej spółki nie był uprawniony do zawarcia ww. umowy w zakresie ponoszenia kosztów podatku od nieruchomości. Syndyk nie był bowiem podatnikiem zobowiązanym do zapłaty tego podatku a tym samym nie mógł przenieść tego obowiązku na pozwaną.

(sprzeciw k. 56- 61)

W dniu 5 lipca 2017 roku pełnomocnik powodów złożył pismo procesowe, w którym podtrzymał stanowisko wyrażone w pozwie i odniósł się do zarzutów podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

(pismo k. 87)

Następnie na rozprawie w dniu 24 października 2017 roku pełnomocnik powodów cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie dochodzonej pozewem należności głównej z uwagi na dokonanie przez pozwanego zapłaty dochodzonej należności. Podtrzymał natomiast żądanie pozwu w zakresie odsetek ustawowych od dat wymagalności wskazanych w pozwie i w zakresie zasądzenia kosztów procesu. (protokół rozprawy k. 101)

Pełnomocnik strony pozwanej wobec stanowiska pełnomocnika strony powodowej oświadczył, iż nie kwestionuje żądania w zakresie odsetek ustawowych, ale nie uznaje powództwa w tym zakresie. (protokół rozprawy k. 101)

W piśmie z dnia 31 października 2017 roku pełnomocnik powodów sprecyzował żądanie w zakresie odsetek i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów odsetek od kwot i dat szczegółowo wskazanych w piśmie od dat wymagalności poszczególnych kwot należności głównej do daty dokonania przez pozwanego zapłaty.

(pismo k. 104 – 108)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 13 września 2012 roku wydanym w sprawie V GU 45/12 Sąd Rejonowy w K. (...) Wydział V Gospodarczy ogłosił upadłość W. P. (1) wspólnika (...) Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo – Usługowego A. G. W. (...) spółka jawna w upadłości likwidacyjnej z siedzibą P..

Postanowieniem z dnia 23 lipca 2015 roku wydanym w sprawie V GUp 4/10 Sąd Rejonowy w K. (...) V Wydział Gospodarczy orzekł o rozłączeniu ze wspólnego rozpoznania spraw upadłościowych:

1. Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...). G. W. (...) spółki jawnej w upadłości likwidacyjnej
2. A. G. (1) – wspólnika spółki jawnej wskazanej w punkcie 1
3. W. P. (1) – wspólnika spółki wskazanej w pkt. 1. Jednocześnie postanowieniem tym odwołano z funkcji syndyka G. G. (2) i powołano syndyków M. N. i P. C..

W dniu 1 sierpnia 2011 roku pomiędzy ówczesnym syndykiem masy upadłości P.P.H.U (...). G. W. P. G. G. (2) a pozwanym zawarta została umowa dzierżawy.

Przedmiot umowy stanowiły nieruchomości położone w (...) w gminie P. obejmujące działki gruntu numer (...).

Dzierżawca zobowiązał się do ponoszenia wszelkich kosztów związanych z eksploatacją przedmiotu dzierżawy – w tym obciążeń z tytułu podatku od nieruchomości.

W dniu 16 maja 2016 roku pomiędzy powodami, jako syndykami masy upadłości a pozwaną spółką, jako dzierżawcą zawarta została umowa dzierżawy opisanych wyżej nieruchomości oraz działek numer (...) i8 81/4. Z tytułu dzierżawy dzierżawca zobowiązał się płacić na rzecz wydzierżawiającego miesięczny czynsz w łącznej wysokości 14.740,20 złotych. Oprócz czynszu dzierżawca zobowiązał się uiszczać we własnym zakresie opłaty za media oraz podatki i daniny publiczne związane z przedmiotem dzierżawy.

Pozwana spółka uiszczała czynsz dzierżawny, natomiast nie regulowała podatku od nieruchomości, pomimo istnienia zobowiązania w tym zakresie wynikającego z umowy.

Powód pismem z dnia 9 grudnia 2016 roku wzywał pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 157.545 złotych obejmującej kwotę dochodzoną pozwem. Pomimo tego pozwana nie uregulowała żądanej kwoty.

Na dochodzona kwotę składają się kwoty:

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 marca 2014 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 maja 2014 roku

6.744 Złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 września 2014 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 listopada 2014 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął dni 15 marca 2015 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 maja 2015 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 września 2015 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 listopada 2015 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 marca 2016 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 maja 2016 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 września 2016 roku

6.744 złotych, której termin płatności upłynął w dniu 15 listopada 2016 roku.

W dniu 21 lipca 2017 roku przelewani w wysokości 13.487,50 złotych każdy pozwana zapłaciła na rzecz powodów należność główną za 2016 rok.

W dniu 30 sierpnia 2017 roku pozwana dokonała przelewu na rzecz każdego z powodów kwoty po 17. 500 złotych tytułem „ podatek od nieruchomości za 2015/2014 roku 1 rata zgoda gmina”.

Kwota 4.012,50 złotych z poprzedniego przelewu została zaliczona przez powodów na poczet najdalej wymagalnych wierzytelności z 2014 roku tj. na marzec 2014 roku i częściowo w zakresie kwoty 640,50 złotych na należność wymagalną 15 maja 2014 roku.

W dniu 31 sierpnia 2017 roku pozwana wykonała przelewy w kwocie po 500 złotych na rzecz każdego z powodów tytułem „podatek od nieruchomości za (...) 1 rata zgoda gmina.”

Kwoty te zaliczone zostały przez powodów na najdalej wymagalne należności z 2014 roku tj. za maj 2014 roku.

W dniu 4 października 2017 roku pozwana dokonała przelewu na kwotę po 17.500 złotych na rzecz każdego z powodów tytułem „podatek od nieruchomości za 2014,2013”

Przelewami tymi pozwana uiszcza pozostałą do zapłaty należność główną za 2014 rok w tym kwotę wymagalną 15 maja 2014 roku w wysokości 2.231,50 złotych.

Należność wymagalna w dniu 15 maja 2014 roku w wysokości 3.372 złote została zapłacona w drodze trzech przelewów: 640,50 z dnia 30 sierpnia 2017 roku, 500 złotych z dnia 31 sierpnia 2017 roku i 2.231,50 złotych w dniu 4 października 2017 roku.

(okoliczności niesporne)

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami niesporny a nadto wynikał z załączonych do akt sprawy dokumentów. Strona pozwana pomimo tego, iż początkowo w sprzecznie od nakazu zapłaty kwestionowała zasadność wytoczonego powództwa to jednakże w dalszym toku postępowania uregulowała całość dochodzonej należności głównej.

Tym samym potwierdziła zasadność żądań pozwu i uznała powództwo.

Z uwagi na uregulowanie dochodzonej należności głównej w toku procesu i związane z tym cofnięcie przez powoda pozwu w tym zakresie połączone ze zrzeczeniem się roszczenia sąd na podstawie art. 203 kpc. z związku z art. 355 kpc. umorzył postępowanie w sprawie.

O. ta czyni zbędnym odnoszenie się przez sąd do zgłoszonych przez stronę pozwaną w sprzecznie zarzutów mających wskazywać na niezasadność powództwa.

Wspomnieć jedynie należy, iż z zawartej przez strony umowy dzierżawy w sposób jednoznaczny wynika zobowiązanie dzierżawcy, czyli pozwanej spółki do uiszczania na rzecz wydzierżawiającego również należność z tytułu podatku od nieruchomości.

O odsetkach ustawowych sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 par. 1 i kc.

Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

Od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba, że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. (art. 482 par 1 kc.)

Wobec powyższego sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki od dat wymagalności wynikających z postanowień zawartych umów dzierżawy do dat dokonania zapłaty poszczególnych kwot przez pozwanego. Sąd uwzględnił przy tym sposób zaliczenia dokonanych wpłat i naliczenia odsetek przedstawiony w piśmie procesowym pełnomocnika powodów z dnia 31 października 2017 roku, którego strona pozwana do dnia zamknięcia przez sąd rozprawy nie zakwestionowała.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Z uwagi na spełnienie świadczenia dochodzonego pozwem w toku procesu pozwany, jako strona przegrywająca proces został obciążony obowiązkiem zwrotu na rzecz każdego z powodów kwoty po 3.617 Zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty te złożyła się kwota 3.600 zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone w oparciu o § 6 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 489 j.t. ze zm.) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.